

Eva Čerešňáková • bývalá modelka, Česká vicemiss 2007, umístila se také jako desátá na světové soutěži krásy Miss Earth na Filipínách. V současné době úspěšná manažerka, moderátorka, má vlastní talkshow VIP Eva Talks, a moderuje podcast pro arcibiskupství pražské. Miluje jazyky a cestování. Je vdána a je šťastnou maminkou.

♥ Eva, vy jste bývala modelka, a dokonce jste získala i titul Česká vicemiss a reprezentovala Českou republiku na soutěži krásy na Filipínách. A mě by zajímalo, jaký je to pocit být jednou z nejkrásnějších žen?

Je to úžasný pocit. Já už nějaké přehlídky a menší soutěže měla za sebou, takže v daný moment to prostě bylo takové splnění snů. Dostat se vůbec do finále byl úžasný pocit a skončit mezi třemi oceněnými bylo opravdu něco, co jsem si vysnila. Na druhou stranu bych ale doplnila, že to nemění nic na tom, že o sobě stále pochybujete. Jestli jste například dostatečně hezká nebo máte dostatečně hezké tělo.

♥ To jste mi nahrála právě na další otázku, protože mě by zajímalo, jak jste to měla třeba v pubertě. Jestli jste se cítila krásná a jak jste to měla se sebedůvěrou?

Myslím si, že jsem prošla různými fázemi jako spousta dalších holek. Já jsem byla duší sportovkyně. Hrál jsem házenou, a kdybych neměla zdravotní komplikace, asi bych zůstala u sportu.

Když jsem musela s házenou přestat, tak jsem hledala, co bych dělala. Měla jsem nějaké predispozice, hezkou sportovní postavu, byla jsem vysoká a přišly první módní přehlídky, první focení. Přihlásila jsem se do oblastní soutěže krásy a tu jsem vyhrála, takže jsem byla velmi nadšená. A o rok později jsem šla na jinou soutěž a tam jsem neuspěla. Tehdy jsem neměla snad ani gram tuhu navíc, bylo mi nějakých čtrnáct, patnáct let a myslela jsem, že jsem nevyhrála proto,

Udělejte ze svých nedostatků PŘEDNOSTI

Moderátorka Eva Čerešňáková je nejen úspěšná a krásná žena, ale také inspirativní osobnost, která se netají tím, že vira hraje v jejím životě důležitou roli. Prošla světem sportu, modelingu i showbiznysu, pohybovala se mezi hvězdami, a nakonec našla své místo před kamerou jako moderátorka. V našem rozhovoru se otevřeně podělí o své zkušenosti – budeme mluvit o kráse, anorexii, rodině i víře.

že jsem tlustá. Začala jsem o sobě pochybovat. Tam bych řekla, že nastalo to období, kdy začaly diety a pak třeba přejídání. Váha mi šla dolů, pak nahoru, pak dolů...

Vlastně jsem se, aniž bych věděla, že něco takového existuje, dostala k anorexii. Zhubla jsem relativně hodně kilo, začaly mi padat vlasy... Naštěstí zasáhli rodiče a podchytili to včas. Ta nemoc je opravdu nebezpečná.

TIP

O zákulisí modelingu, o sebe-příjele i o tom, jak pracovat s krásou, je kniha Miss, sny vs. realita, kterou Eva Čerešňáková napsala a kde o těchto tématech otevřeně mluví. V červnu si o tuto knihu budeš moci zasoutěžit.

♥ Dříve byly jen módní časopisy, dnes je nepřeberné množství profilů, které ukazují krásu, ideální vlasy, zadek, účes, make-up a životní styl. Není lehké tomu nepodléhnout.

Ano, sociální sítě tak přemýšlí. Ukazují nám toho, kdo je úspěšnější nebo má hezčí postavu nebo je vyšší nebo má vypracova-

nější blichu... Je to prostředí, které způsobuje, že člověk o sobě daleko víc přemýšlí, až nezdravě, a může to vést právě k různým takovým nemocem, jako je anorexie. Sociální sítě i modeling vytváří tlak na to, že se člověk víc porovnává, víc o sobě přemýšlí a o to míň si věří. A můžu to říct nejen za sebe, ale i za spoustu dalších modelek a missek, se kterými jsem se setkala nebo se s nimi kamarádím. Paradoxně i tyto holky, které získaly titul krásy, tak kolikrát o své kráse pochybují nebo pochybovaly.

♥ Takže by bylo lepší sociální sítě nepoužívat?

Já neříkám, že člověk nesmí být na sociálních sítích. Dá se tam najít spousta zajímavého obsahu, spousta dobrého a je to komunikační platforma. Důležité ale je nepodléhat tomu, co tam člověk vidí, protože to je často jenom umělá inteligence a filtry. Není to úplně realita ani pravda. Pokud se s tím budeme srovnávat, nemůžeme nikdy uspět, protože nikdy nebudeme tak dokonalí, jak to udělá nějaký software v počítači.

Takže si myslím, že je dobré mít zdravý selský rozum a trochu nadhled a nesrovnávat se. Pokud vidím, že mě to trápí a uvádí do špatných pocitů o sobě, tak to minimalizuji.

Moje motto: Jsem vděčná za každý den, za každou zkušenost i za víru v Boha, která je mojí životní kotvou.

♥ Když se snažíme druhé napodobovat, ztrácí se takové to uvědomění si, kdo jsem. Vnímáte to také tak?

Každý člověk, tak jak ho Bůh stvořil, je prostě originální lidská bytost. A něco, co může někomu připadat jako anomálie nebo nějaký specifický rys, je právě to, co ho třeba ozvláštňuje. Někdo má pihy, někdo má specifickou barvu vlasů, oči, někdo má známénko na obličeji. To neznamená, že pokud to nemáme stejně jako x lidí vedle nás, je to hned špatně. Je to originalita, když udělám ze svých nedostatků přednosti a vím, že to-